

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513210424
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3513210424.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Alice Beňovej, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Korytár, s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, Trnava, IČO: 47 243 279, proti žalovanému: V. N., nar. XX.XX.XXXX, občan Slovenskej republiky, bytom K. M. XXX, zastúpeného opatrovníkom Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 (do 30.06.2016), o zaplatenie 2.976,23 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 12C/35/2014-105 zo dňa 18. decembra 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. a vo výroku III. p o t v r d z u j e.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania proti žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 10Ro/448/2013-32 zo dňa 26.11.2013, výrokom II. žalobný návrh v celom rozsahu zamietol a výrokom III. žalovanému priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobným návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 09.10.2013 domáhal, aby uložil žalovanému povinnosť zaplatiť istinu vo výške 2.976,23 Eur a nahradiť mu trovy konania. Žalobný návrh odôvodnil tým, že strany sporu dňa 21.04.2006 uzatvorili úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť dohodnutý úverový rámec vo výške 417,58 Eur za účelom kúpy vecí alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Jeho neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky žalobcu. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil, čím žalovaný porušil dohodnuté úverové podmienky. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov - revolvingového úveru (ďalej len „RÚ“) vo výške dohodnutého kreditného limitu (úverového rámca) v sume 417,58 Eur zo strany žalobcu žalovanému prostredníctvom úverovej karty. Revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver. Žalobca zdôraznil, že vzhľadom na charakter RÚ, kedy ani žalobca a ani žalovaný pri uzatváraní zmluvy nemôžu vedieť určiť, kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, preto pri tomto type úveru sa dohoduje len výška úverového rámca, ktorý bol žalovaný oprávnený čerpať. Z uvedeného vyplýva aj nemožnosť určenia výšky ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) priamo v úverovej zmluve, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle žalovaného, a tým sa aj menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Toto tvrdenie a výnimka z povinnosti uvádzania RPMN boli potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu

v Prešove z 27.01.2011 sp. zn. 6Co/95/2010. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej len „ÚZP“) a príručka pre držiteľa a sadzobník poplatkov (ďalej len „príručka“, „sadzobník“), s ktorými bol žalovaný oboznámený a podpisom úverovej zmluvy prejavil súhlas byť nimi viazaný. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob ich započítania. Na ukončenie úverovej zmluvy

o poskytnutí úveru bol žalovaný žalobcom vyzvaný listom zo dňa 28.06.2011 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky

a zmluvnej pokuty, (ak boli vygenerované) a zo zosplatnených budúcich splátok, v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Dlh žalovaného predstavuje sumu 2.976,23 Eur: nesplatená istina 2.340,59 Eur, úrok 541,55 Eur, zmluvná pokuta 60,16 Eur, úrok z omeškania 22,01 Eur a poplatok za výpis z účtu 11,92 Eur. Opatrovník žalovaného ustanovený v súlade v tom čase účinným O.s.p. vyjadril nesúhlas s podaným žalobným návrhom a vzniesol námietku premlčania. Poukázal na zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 12.580,- Sk (417,58 Eur) na nákup tovaru s mesačnou splátkou 934,- Sk (31,- Eur)

s počtom splátok 18. Na základe predmetnej zmluvy žalobca poskytol žalovanému revolvingový úver a priradil mu č. XXXXXXXXXXXX. V danom prípade žalovanému boli poskytnuté dva úvery - prvý, o ktorý žalovaný prejavil záujem vo výške 417,58 Eur, druhý prostredníctvom kreditnej karty s úverovým rámcom s obnoviteľnými peňažnými prostriedkami (revolving). Ako vyplýva z predtlač predmetnej úverovej zmluvy, podpisom úverovej zmluvy žalovaný súčasne podpísal pod tú časť textu, ktorá je vytlačená v dolnej časti zmluvy drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom a ktorá sa týka absolútne iného právneho úkonu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Zo splátkového kalendára vyplýva, že žalovanému boli celkom poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 4.359,0954 Eur a žalovaný uhradil 4.622,9534 Eur, teda žalovaný zaplatil viac, ako mu bolo zo strany žalobcu poskytnuté. V predmetnej veci bol dňa 26.11.2013 vydaný platobný rozkaz č. k. 10Ro/448/2013-32, ktorým súd žalobnému návrhu a jeho doplneniam vyhovel v celom rozsahu. Pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému ho súd prvej inštancie v plnom rozsahu zrušil a vo veci bolo nariadené pojednávanie. Právne poukázal súd prvej inštancie na § 266 ods. 1, 3 CSP, § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, 2 Obč. zák., § 497 ods. 1, § 499, § 502 ods. 1 Obchod. zák., § 4 ods. 1, 2 písm. a) až j) a § 4 ods. 3 z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Konštatoval, že právny vzťah medzi stranami sporu je potrebné posúdiť v súlade s § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 28.02.2007), 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 54 ods. 2 Obč. zák., § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom do 30.06.2006). Poukázal tiež na čl. 3

ods. 1, 2, 3, 5, čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993. Dospel k záveru, že zmluvu o úvere je potrebné posúdiť ako úver poskytnutý bez úrokov a poplatkov. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca vopred vnútil žalovanému aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu - teda získanie úveru.

Z predtlač úverovej zmluvy vyplýva, že podpisom formulárovej zmluvy žalovaný súčasne podpísal aj pod tú časť textu, ktorá je vytlačená v dolnej časti zmluvy drobným voľným okom takmer nečitateľným písmom a ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Vzhľadom na spôsob vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy, ako aj jej štylizáciu, je dôvodné predpokladať, že žalovaný v postavení priemerného spotrebiteľa ani nemohol vedieť, že spolu s úverovou zmluvou uzatvára i ďalší záväzkový vzťah so žalobcom, a to zmluvu o revolvingovom úvere I. a II. Ak žalovaný chcel získať úver na zakúpenie tovaru, nemal podľa názoru súdu prvej inštancie na výber a musel podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu.

V tomto prípade sa preto dá usudzovať na nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalobcom ako bol primárne vo sfére jeho záujmu. Keďže časť úverovej zmluvy týkajúca sa iba poskytnutia spotrebiteľského úveru na nákup tovaru sa netýka prípadného poskytnutia revolvingového úveru, tak spotrebiteľ nemal vôľu

a v praxi ani čas oboznamovať sa s ďalšou časťou zmluvy a úverových zmluvných podmienok týkajúcich sa práve úverového rámca - revolvingového úveru a úverovej karty. Právny úkon spotrebiteľa v časti uzavretia úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I. a revolvingového úveru II. posúdil súd prvej inštancie s poukazom na § 37 ods.1 Obč. zák. ako neplatný. Spôsob, ktorým sa žalobca ako poskytovateľ finančných služieb pokúšal uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere I. a II. označil súd prvej inštancie za zavádzanie spotrebiteľa. Drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom podsunul žalobca

v závere úverovej zmluvy žalovanému ďalší zmluvný vzťah - zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. a II.. Vzhľadom na to, že zmluva v časti o poskytnutí revolvingového úveru bola od začiatku

(ex tunc) absolútne neplatným právnym úkonom, súd prvej inštancie kvalifikoval nárok žalobcu ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, získaného plnením z neplatného právneho úkonu. Pri revolvingovom úvere nebola dodržaná ani písomná forma podľa ustanovenia § 4 ods. 2 a 3 zákona o spotrebiteľských úveroch. Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť. Súd prvej inštancie preto ustálil, že žalovanému vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi len hodnotu poskytnutého úveru po zohľadnení zaplatenej časti, vo výške 782,45 Eur (poskytnuté finančné prostriedky vo výške 7.875,25 Eur - zaplatená časť vo výške 7.092,80 Eur).

S poukazom na vznesenú námietku premlčania a skutočnosť, že právo žalobcu na zaplatenie je právom, ktoré podlieha premlčaniu, súd prvej inštancie skúmal, či došlo ku kvalifikovanému uplynutiu času, teda zániku súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Zistenie premlčania uplatneného nároku má za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Obč. zák). Začiatok plynutia premlčacej doby je podľa § 107 ods. 1 Obč. zák. viazaný na okamih odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd prvej inštancie považoval uplatnenú pohľadávku žalobcu za premlčanú z dôvodu, že uplatnenú pohľadávku bolo možné prvýkrát uplatniť dňa 29.06.2011 (t.j. deň nasledujúci po zosplatnení) a žalobný návrh bol podaný na súde prvej inštancie dňa 09.10.2013, teda po márnom uplynutí 2-ročnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 Obč. zák. Žalobný návrh žalobcu preto súd prvej inštancie zamietol bez toho, že by ďalej posudzoval vecnú správnosť a opodstatnenosť uplatňovaného premlčaného práva. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP. V danom konaní súd žalobu v celom rozsahu zamietol, a preto súd priznal žalovanému právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania sa rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. Proti tomuto rozhodnutiu v časti výrokov II. a III. podal odvolanie žalobca. Uviedol, že súd prvej inštancie vykonaním dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím naplnil odvolací dôvod § 365 ods. 1 písm. f) CSP a posúdením zmluvy o revolvingovom úvere ako neplatného právneho úkonu, prvoštandardný súd naplnil aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pretože nesprávne posúdil právnu vec pre nedostatok vôle. Konštatoval, že strany sporu uzavreli úverovú zmluvu dňa 21.04.2006. Zároveň podpisom tejto zmluvy uzavreli aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Podpisom úverovej zmluvy žalovaný potvrdil, že je oboznámený aj s úverovými podmienkami. Zmluvné podmienky je potrebné považovať za rovnocenné dojednanie s podmienkami v úverovej zmluve. Zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí byť vyhotovená ako jediný dokument. Zmluva o revolvingovom úvere bola odkazom jej náležitostí na úverové podmienky a ich inkorporovaním riadne dojednaná. Žalobca mal za to, že predpoklad, že žalovaný nemal o túto zmluvu záujem, nebol v prejednávanej veci preukázaný. Žalovaný nenamietal úmysel uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere. Predložené dôkazy - žiadosti o zmenu výšky úverového rámca súdom neboli zohľadnené. To, že žalovaný opakovane žiadal o navýšenie úverového rámca, preukazuje jeho úmysel čerpať revolvingový úver. Preto súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru o neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere pre nedostatok vôle, nesprávne posúdil nárok na zaplatenie dlžnej sumy ako nárok z bezdôvodného obohatenia a nesprávne sa tiež vysporiadal s námietkou premlčania vznesenou žalovaným. Ďalej žalobca namietal, že v čase uzavretia zmluvy sa úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere považoval za bezúročný a bez poplatkov iba pre neuvedenie RPMN podľa § 4 ods. 2 písm. g) z.č. 258/2001 Z.z.. Pokiaľ súd prvej inštancie úver posudzoval za bezúročný a bez poplatkov pre neuvedenie náležitostí § 4 ods. 2 písm. g), i), j), tak ide o nesprávne posúdenie právnej veci pre aplikáciu neúčinnnej právnej úpravy v čase uzavretia zmluvy. Vo vzťahu k RPMN žalobca uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia z 20.11.2017 s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/95/2010 o nemožnosti stanovenia RPMN pri revolvingovom úvere. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalovaného zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy podľa žalobného návrhu, resp. aby vec zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

4. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. napadnuté nebolo, preto v tejto časti nadobudlo právoplatnosť.

5. Od 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. O.s.p. v znení neskorších predpisov a v zmysle § 470 ods. 1 CSP platí Civilný sporový poriadok aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

7. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach vo výroku II. a III. je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd tak rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

9. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

11. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Vzhľadom na odvolací dôvod žalobcu, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia sporu, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keď súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru o neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere, odvolací súd uvádza nasledovné.

14. Je potrebné zdôrazniť, že vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovaným uzavretím zmluvy, je vzťahom spotrebiteľským. Úverová zmluva uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a jej obsah sa vzhľadom na formulárovú predtlač nemení. Spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ v predstihu podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Nemali by byť žiadne pochybnosti, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu (porov. čl. 25 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie Mostaza Claro). Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým nato, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nemôžu slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa neočakávané a nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa pravdepodobne uniknú. Pokiaľ tak aj napriek tomu veriteľ urobí, nekoná v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nie je možné priznať právnu ochranu. Na takéto nekalé praktiky pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv napokon reagovala aj právna úprava, a to v ustanovení § 1 b) novely nariadenia vlády č. 87/1995 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/>> Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obč. zák. (§ 53 c), podľa ktorého ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo akýchkoľvek iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou musí dodávateľ uviesť písmom, ktorého výška je najmenej 1,9 mm, čo v danej veci nie je naplnené.

15. Odvolací súd konštatuje, že je ťažké uveriť, že pri nákupe tovaru, na ktorý žalobca poskytol žalovanému úver (kúpu motorovej píly podľa bodu 44. Úverovej zmluvy), môže priemerný spotrebiteľ vyhodnotiť rozsiahle zmluvné podmienky písané malým písmom. Spotrebiteľ sa prirodzene orientuje na kupovaný tovar a predstava, že vyhodnotí ďalšie obchodné podmienky, je len iluzórna. Len ťažko je možné si predstaviť, že by sa spotrebiteľ od úverovej časti zmluvy prepracoval k vyhodnoteniu zjavne podsunutej revolvingovej časti zmluvy, ktorá dokonca na úverovej zmluve nie je ani samostatným bodom očíslovaná.

16. Na základe uvedeného sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere, v dôsledku čoho potom vznikol žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, získaného plnením z neplatného právneho úkonu. V nadväznosti na túto skutočnosť súd prvej inštancie rovnako správne vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným prostredníctvom jeho opatrovníka ustálil, že uplatnená pohľadávka žalobcu je premlčaná.

17. Záverom odvolací súd dopĺňa, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že v revolvingovom úvere nemožno stanoviť RPMN pre jeho charakter, pričom odkazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010, z neskorších rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/135/2013 či Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/138/2013 vyplýva opačný názor, podľa ktorého aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN. Zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia či ide o revolvingový alebo iný druh úveru). Preto aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN.

18. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolanie žalobcu vyhodnotil ako nedôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach vo výroku II. a III. potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).